James Corbett: ŘÍZENÁ DEMOLICE EKONOMIKY

- CZ24 News | 21. června 2022
Všichni pociťujeme rostoucí ceny potravin, paliv, komodit… prostě všeho. Za vše se často viní konflikt na Ukrajině a Rusko. Co za tím skutečně je? Více v tomto rozboru Jamese Corbetta.

James Corbett: Pokud jste si toho nevšimli, globální ekonomika se právě teď hroutí.

Všichni jsme začali pociťovat narušení dodavatelského řetězce, rostoucí ceny energií, ekonomickou nejistotu a inflaci – nemluvě o stagflaci, smršťování a deflaci -, ale tento týden skutečně zdůraznil rozsah krize, které čelíme. Zdá se, že každý den přináší zprávy o nějakém novém finančním požáru s pěti poplašnými zprávami.

Dow se propadá. Loonie klesá. Japonsko se hroutí. Světové akcie se propadají. Inflace v eurozóně prudce roste. Fed zvyšuje inflaci. Stavebnictví se hroutí. Kryptoměny se hroutí. Státní dluhopisy se propadají.

A to jen *tento* týden! Jak jste si jistě všimli, v posledních měsících se ve finančním tisku objevilo mnoho a mnoho podobných zpráv, které uváděly podobně chmurná čísla.

Je však důležité mít na paměti, že tato čísla jsou jen čísla. *Skutečnou* otázkou je, co tato čísla skutečně *znamenají*.

Dnes si na tuto otázku odpovíme tím, že se podíváme na příběh, který *se skrývá za* čísly, a zjistíme, co nám tento příběh říká o mřížích finančního vězení, které se kolem nás uzavírají.

Trik s důvěrou

Jak jsem již dlouho tvrdil, globální finanční systém (a měnový řád, na němž je tento systém založen) je trik s důvěrou v tom nejvlastnějším slova smyslu. V době fiat měny tomu tak bylo vždy – viz například slovní spojení „plná víra a úvěr“, kterým americké ministerstvo financí a další popisují „zázemí“ dolaru -, ale v posledních několika desetiletích šikanování centrálních bank tomu tak je

obzvlášť.

Co tedy znamená, když se řekne, že finanční systém je trik důvěry?

Abyste to pochopili, musíte se vrátit ke zrodu moderní měny v Bretton Woods v New Hampshire v roce 1944. Jak si jistě vzpomínáte z mého podcastového dílu o Bretton Woods 2.0, Brettonwoodská dohoda vyžadovala, aby signatářské země navázaly své měny na americký dolar, který sám o sobě byl směnitelný za zlaté slitky po 35 dolarech za unci. Myšlenka byla taková, že v poválečném období budou měny opět kryty zlatem… prostřednictvím dolaru.

Stručně řečeno, celý měnový řád měl být založen na důvěře světa ve schopnost vlády USA udržet své výdaje na uzdě a nezrušit svůj slib, že zaplatí svým věřitelům ve zlatě, kdykoli o to požádají. Ale nebojte se, všichni, strýček Sam dvakrát přísahal, že nebude zneužívat přehnaného privilegia, které plyne z toho, že je emitentem světové rezervní měny!

Pak přišla studená válka, korejská válka, vietnamská válka, závody v jaderném zbrojení, vzestup vojensko-průmyslového komplexu a zrod pečovatelského státu „Great Society“ od kolébky po hrob a s tím spojený růst veřejného dluhu a záporná platební bilance. Některé země začaly uvažovat o tom, zda – jen *možná* – vláda USA nemá ve svých trezorech dostatek zlata na pokrytí všech svých papírových slibů. Když však francouzský prezident Charles de Gaulle vyslal francouzské námořnictvo přes Atlantik, aby zdvořile požádalo strýčka Sama o konverzi francouzských dolarových zásob do zlata, prezident Nixon reagoval uzavřením zlatého okna a formálním ukončením brettonwoodského systému.

Od té chvíle už nikdo nemohl předstírat, že měnový řád *není nic jiného než* trik s důvěrou. V systému plovoucích směnných kurzů, který se vyvinul po zničení Bretton Woods, se fiat měna poměřuje s fiat měnou v domečku z karet, který zůstává stát jen proto, že – podobně jako oklamaní poddaní císaře v pohádce Hanse Christiana Andersena – byli lidé naučeni neptat se, zda má císař Dolar skutečně nějaké šaty.

Není tedy divu, že éra po Bretton Woods se vyznačuje řadou stále bezostyšnějších pokusů finanční elity vydělat na důvěřivosti veřejnosti.

Kissinger zprostředkoval systém petrodolaru, díky němuž Saúdové oceňují ropu v dolarech a tyto dolary perou zpět prostřednictvím amerického finančního systému.

V roce 1987 došlo ke krachu na burze v rámci Černého pondělí, který vedl k vytvoření Plunge Protection Teamu, skupiny vysoce postavených bankéřů a vládních úředníků, kteří se na příkaz oligarchů snažili zmanipulovat akciový trh.

Na začátku roku 2000 vznikla Greenspanova bublina na trhu s bydlením, která vedla ke globální finanční krizi v roce 2008 a která byla následně překryta „oživením bez pracovních míst“ a normalizací intervencí centrálních bank na trzích.

A nyní jsme na konci nejdelšího býčího běhu v historii!!! (Co by se mohlo pokazit???) a po otrocích se stále chce, aby uctívali akciový trh a předstírali, že není všeobecně známo, že trhy jsou zmanipulované, že finanční tisk nyní přiznává, že trhy jsou podvod a že centrální banky tento kolaps zosnovaly.

. . . Ale příliv posledních 80 let měnové historie se obrací. Lidé se konečně probouzejí a uvědomují si, že císař je skutečně nahý, a mnozí konečně zpochybňují svou důvěru v systém, který vytvořili centrální bankéři.

(Zinscenovaná) krize důvěry

To, že je celý ekonomický řád jednou velkou hrou na důvěru, nepřekvapí ani mé pravidelné čtenáře, ani nikoho jiného, kdo se o tyto záležitosti zajímá. Překvapivé *je*, že se tuto skutečnost už ani nesnaží skrývat mainstreamový finanční tisk.

Deník Bezos Post své zpravodajství o inflační krizi rámuje jako záležitost veřejnosti, která „ztrácí důvěru" ve Fed. Známý miliardář a investor Bill Ackman vyzývá k agresivnímu zvyšování sazeb Fedu, aby se „obnovila důvěra" v trhy. Dokonce i sám předseda Fedu Jerome Powell přiznává, že to, co bankéře znepokojuje, není samotná cenová inflace, ale *víra* lidí v systém, a poznamenává, že „skutečně zásadní otázkou" je „zajistit, aby veřejnost měla důvěru, že máme nástroje" k boji s inflací.

V tuto chvíli již nikdo nemůže popřít, že víra, která tak dlouho udržovala globální ekonomický podvod, slábne. Když finanční řád dával jídlo na stůl jejich rodinám, málokdo měl tendenci zpochybňovat status quo. Nyní, když náklady na jídlo na jejich stole prudce rostou, mnohým nezbývá nic jiného než tento status quo zpochybnit.

Zatímco pro Jeroma Powella nebo jiné středně postavené funkcionáře podvodné hry tato ztráta důvěry může, ale nemusí být překvapivá, rozhodně *není* překvapivá pro tahouny za nitky v Bance pro mezinárodní platby – centrální bance centrálních bank, kterou Carroll Quigley v knize *Tragedie a naděje* označil za vrchol finanční kontroly -*, kteří* před nevyhnutelným výsledkem tohoto šílenství řízeného centrálními bankami „varují" opakovaně již několik let.

Bylo by však vrcholem naivity domnívat se, že lidé na samém vrcholu pyramidy ekonomické moci mohou předvídat zhroucení tohoto systému, a přesto se na něj nijak nepřipravit. Ve skutečnosti ovšem BIS a další finanční elita *nesedí se založenýma* rukama a neřeší, co s touto krizí důvěry dělat. Právě naopak. Spíše ji podněcují.

Různá „selhání", kterých jsme nyní na trzích svědky, nejsou pouhou náhodou; jde o problémy, které jsou buď vytvářeny, nebo zhoršovány úmyslným jednáním.

Inflace nepřichází z ničeho nic. Je dokonale předvídatelným výsledkem intervencí centrálních bank.

Dodavatelský řetězec se „nerozpadá" bez konkrétního důvodu. Byl uzavřen na základě vládního nařízení.

Ceny potravin nerostou proto, že by se zemědělci náhle rozhodli žádat více peněz. Rostou proto, že vlády pečlivě připravují podmínky pro potravinovou apokalypsu.

Ne, to, co zažíváme, *není* spontánní ekonomický kolaps, ale řízená demolice ekonomiky.

Ale proč? Jaký důvod by měli mocní, kteří by neměli být, k tomu, aby zničili hru na důvěru, kterou provozovali po většinu století?

Problém – Reakce – Řešení

Že finanční elitáři, kteří tak usilovně pracovali na vybudování světového řádu, se pak otočí a přispějí k jeho zničení, je s podivem pouze tehdy, pokud si myslíme, že mají v úmyslu navždy zachovat současný status quo. To však neudělají. Aby mohli uvolnit cestu novému ekonomickému světovému řádu, musí nejprve zničit ten starý.

Představte si, že jste podepsali nájemní smlouvu na 99 let na některé špičkové kancelářské věže na dolním Manhattanu. Nyní si představte, že tyto věže jsou trvale nedostatečně obsazené a že by bylo třeba odstranit azbest za 200 milionů dolarů, aby byly uvedeny do souladu s předpisy. A konečně si také představte, že jste si prozíravě zajistili, aby vaše pojištění výslovně zahrnovalo právo přestavět na těchto pozemcích cokoli, co budete chtít, v nepravděpodobném případě úplného zničení věží. V takovém případě byste si prostě mohli spočítat, že je ve vašem zájmu zničit věže sami a svalit vinu za tento čin na nějaké muslimské strašáky. Víte, hypoteticky řečeno.

Podobně, pokud byste měli moc nad globálním měnovým řádem a chtěli byste tento řád zcela od základů přebudovat, abyste vy a vaši kumpáni měli naprostou kontrolu nad každou transakcí, která se na planetě odehrává, pak možná přijde čas, kdy si spočítáte, že je ve vašem zájmu zahájit řízenou demolici ekonomiky.

Jelikož nejsem součástí této finanční elity, nemohu samozřejmě s jistotou říci, zda toto rozhodnutí bylo učiněno. Nevím, kolik času nám zbývá, než se současné uspořádání zhroutí úplně, nebo zda řízená demolice ekonomiky už vůbec začala. Koneckonců, ještě v době pádu Lehmanovy banky v roce 2008 jsem si jen stěží dokázal představit, že centrální bankéři budou moci ještě několik let kopat do země pomocí kvantitativního uvolňování, záporných úrokových sazeb a dalších průhledných finančních šarlatánství. Je jistě možné, že podvodníci, kteří tuto podvodnou hru provozují již tolik desetiletí, mají v rukávu ještě několik triků, jak udržet zombie ekonomiku ještě nějakou dobu kulhat.

Vím však, že téměř každá centrální banka na světě nyní aktivně usiluje o zavedení digitální měny centrální banky (CBDC), protože jsem o tom na těchto stránkách psal již minulý měsíc. Vím, že do konce desetiletí – pokud ne mnohem dříve – budeme svědky toho, jak jedna země za druhou přijímá a vnucuje svým občanům maloobchodní CBDC s cílem sledovat každou transakci v ekonomice v reálném čase. A konečně vím, že je nepravděpodobné, že by veřejnost přijala zcela nový měnový nástroj, pokud k tomu nebude nějaký pádný důvod, například hyperinflační krize starého měnového nástroje.

Když si všechny tyto skutečnosti spojíme dohromady, je zřejmé, že finanční řád, který jsme znali celý život, čeká zkáza a jeho dny jsou sečteny. Domnívám se, že právě ve světle *těchto* poznatků bychom měli interpretovat současnou hospodářskou krizi.

Je důležité pochopit, jak do sebe jednotlivé dílky širší politické/geopolitické/sociální/finanční skládačky zapadají a jak všechny události posledních dvou let tyto dílky spojují. Zavedení biologické bezpečnosti vyžaduje očkovací pasy. Očkovací pasy zavádějí digitální identitu. Digitální identita poskytuje infrastrukturu pro CBDC. CBDC poskytují mechanismus pro prosazování systému sociálních kreditů (a/nebo systému uhlíkových kreditů). Považovat tyto události za oddělené události, které se odehrávají náhodně a shodou okolností, znamená přehlédnout celou podstatu. Demolice ekonomiky je pouze záminkou pro realizaci další fáze programu, stejně jako byl COVID-19 záminkou pro tuto fázi programu.

Stručně řečeno, totální ekonomický útok na svobodné národy světa, který právě probíhá, je jen dalším bojištěm ve všeobjímající válce páté generace, kterou vedeme proti globálním elitářům.

A jak jsem poznamenal ve svém nedávném Průvodci válkou páté generace, naše schopnost bránit se tomuto útoku (natož vyhrát bitvu) závisí na tom, zda vůbec víme, že jsme ve válce. Musíme být schopni vyložit karty na stůl našim přátelům a rodině co nejjasněji: Ekonomika je ničena záměrně. Dělají to ti samí podvodníci, kteří vytvořili právě ten systém, který je ničen. A děje se to proto, aby se upevnila úplná kontrola nad ekonomikou, až po naši schopnost nakupovat a prodávat.

V podstatě stojíme na základně globální ekonomiky a sledujeme, jak ve věžích-dvojčatech globálního finančního systému vybuchují výbušniny. Buď zde můžeme stát a fascinovaně sledovat pyrotechniku výbuchů, nebo se můžeme stáhnout, přeskupit a podniknout nezbytné kroky ke snížení naší závislosti na tomto hroutícím se systému a rozšířit a posílit protiekonomiku, která bude naším jediným záchranným lanem, protože mříže nového ekonomického vězení se kolem nás zavírají.

Ať už je to jakkoli, rozhodněte se rychle. Na rozmyšlenou zbývá málo času.

ZDROJ: 1 / 2
Překlad: David Formánek)